

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Joannis Pierii Valeriani Bellunensis Hieroglyphica, Sive De
Sacris Ægyptiorum Aliarumque Gentium Literis,
Commentariorum Libri LVIII**

Valeriano, Pierio

[Lipsiae] ; Francofurti Ad Moenum, 1678

Acerbitas.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14259

hæc sententiam hanc eandem pleriq; locis prosequuntur? cujusmodi illud est, quod requisita vitis
 ad aliorum arborum imperium respondit, non posse se deserere vinum suum, quo Deus atq; homi-
 nes læti redderentur. Quare Socrates apud Xenophontem, Symposio, vinum ait non aliter merori
 mederi, quam mandragora hominibus, lætitiãque non aliter excitare, quam oleum in spersum i-
 gniflammam adauget. Et conjectores, vel modici vini haustu in somniis attentari viso, læti alicujus
 eventus signum arbitrantur. Apud Philostratum vinitor sub vite confidendum Phœnici suadet, quod
 ex ea aspirare soleat lætitiã. Epigrammaticus Poëta quidem non inelegans nec infacetus, acerbe in
 eum invehitur qui racemum immaturum aspersione humi abjecerat, & insuper pedibus conculca-
 verat non immerito quidem indignatus, propterea quod primo eo gustu deceptus, vitem omnem
 mole acceperit, & in præciso racemo succrescentem lætitiã extinxerit. Ita enim dicit:

*1ud. c. 9.
 Artem. l. 1.
 c. 6.
 Vinum læ-
 tificat cor
 hominis,
 David Ps.
 104.*

Τὴν πρὸ ἀκαθάρτου οἴνου ῥόφον ἑμφρακα βάλων
 Ἄλλο, ἀπὸ πάλιν κλυτὰς ἐξήταυτο
 Κλυτὰς ἐφθόρε ἀπὸ μέλι βάλει ἄς ἀν ἰδί πῦρι
 Ἐπιπυρροῖσι ἱμαδαὶ σπυδαλοῖ,

Εἴποι δὲν ὁ θεὸς ἀλάστον εἰς λακέρην,
 Ὅταν αἰχμητικῶς ἴσθαι ἀφροσύνη
 Τὸ δὲ γὰρ ἄν ἴσθαι τις ἀπὸ πύργου, ἢ αὐτὸς ἀσθῆς
 ἠλαδῶν, ἢ γὰρ κίον ἢ ἰχθυόσιν.

cujus hæc prope modum est sententia:
 Quæ feritas? quisquis dona immatura Lyai
 Ante diem è vitis palmite sustulerat,
 Labraque perfrictus vecors abjecit, ut esset
 In pedibus trita vile putamen humo;

Hinc pater instaurat Lenæus digna Lycurgo,
 Quando ita nascentem sustulit Euphrosinæ.
 Nãq; aliquis vino hoc hilaris cantasset, amasset,
 Aut poterat curas dememinisse graves.

Nos vero adolefcentes jocati contra ita respondimus:
 Κῆρ δὲ κατὶνως κ' οἴνου ῥόφον ἑμφρακα μῖον
 Ὅς βάλει τὸ σπυδαλοῖ ἱμαδαὶς χαμῆδης,
 Κλυτὰς τ' ἰξήταυτο ἐξ ἰλῆς ἀπὸ πύργου,
 Ὅς τὴν ἀφροσύνην ἴσθαι ἀφροσύνην,
 Τὸ δὲ γὰρ οἴνου ἀπὸ πύργου, ἢ αὐτὸς ἀσθῆς
 ἠλαδῶν, ἢ γὰρ κίον ἢ ἰχθυόσιν.

quorum sensum ita Latine reddemus:
 Malle animis quisquis vinum hoc immite perosus,
 Allice putri vile putamen humo,
 Ramosque & plantam totam ab radice recidit,
 Atque ita gliscentem sustulit Aphrosynem,
 Namque aliquis potu hoc vino gravis esset ad arma,
 Aut decoris poterat dememinisse sus.

Sed ut lætitiæ huic modum imponamus, Sapiens ait: Exaltatio animæ & cordis, vinum moderate Eccl. 31. e
 sumptum: ad jucunditatem enim creatum est, non ad ebrietatem, quæ te vita defraudet.

Ac CERBITAS. CAP. XIX.

AT non in omni uva suavitas, neque quidem in ulla, nisi maturaverit, nisi aëris clementia, locique
 & situs opportunitate adjuncta fuerit. Nam uvæ pleræq; neq; tempore, neque loco suo deceptæ,
 amaritudinem potius quam suavitatem ullam præ se ferunt: quare sum est omphacio significa-
 tum, ut scilicet in suave, acerbum & intolerabile: aliquid damnnum per immaturam uvam indicetur.

Hinc illud in sacris literis: Patres nostri comederunt uvam acerbam, & dentes nostri obstuperunt:
 quam sententiam divinitus Cicero mihi videtur explicuisse, ubi ad Brutum scribit: Nec vero fugit, quã
 sit acerbum parentum scelera filiorum patris sui. Sed hoc præclare legibus comparatum est, ut chari-
 tas liberorum amiciores parentes Reip. redderet: & quæ mox de Lepidi crudelitate in liberos sub-
 sequantur, quæ omnia in parentis scelus aggeruntur.

*1or 31.
 Ezech. 18.*

HILARITAS. CAP. XX.

EAdem ratione qua lætitiã significat vitis, publicam etiam hilaritatem ostendere videtur, qua
 re apud Maronem Trojani longa navigatione & lassissima mox tempestate fatigati, Dei Bacchi
 Pppp

*Ad hie leti-
 tia Bacchi
 dator,
 lætitiã
 G. lo.*